

ปฏิรูปการศึกษาสิงคโปร์

นำเสนอเมื่อ : 26 ส.ค. 2558

คอลัมน์ Education Ideas โดย ศीलชัย เกียรติภาพันท์ ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร บมจ.บีโก (ไทยแลนด์)

ราวต้นเดือนพฤษภาคม ผมมีโอกาสอ่านข่าวการศึกษาของ BBC เกี่ยวกับการจัดอันดับความเก่งของโรงเรียนทั่วโลก โดยคลังสมองขององค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและพัฒนา (OECD Think Tank)

"อันเดรียส ซไลเซอร์" ผู้อำนวยการฝ่ายการศึกษาของ OECD กล่าวว่า การจัดอันดับครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบคุณภาพการศึกษาระดับโลกที่ทำให้ประเทศไม่ว่าจะร่ำรวยหรือยากจน สามารถเปรียบเทียบตนเองกับประเทศชั้นนำทางการศึกษา เพื่อจะได้เข้าใจจุดแข็งและจุดอ่อนของตน

ผลการจัดอันดับจากข้อมูลคะแนนทดสอบในวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ของนักเรียนอายุ 15 ปีจาก 76 ประเทศทั่วโลก พบว่ากลุ่มประเทศในเอเชียครอง 5 อันดับแรก โดยมีสิงคโปร์อยู่อันดับที่ 1 และเป็นที่น่าสนใจว่าเวียดนามครองอันดับที่ 12 ขณะที่ไทยอยู่ในอันดับที่ 47

ทั้งนี้หากไปสังเกตในห้องเรียนของประเทศเอเชียที่ประสบความสำเร็จ พบว่าครูจะคาดหวังว่าลูกศิษย์ทุกคนสามารถประสบความสำเร็จได้ ครูจึงทุ่มเทและให้ความสำคัญกับลูกศิษย์ ประเทศเหล่านี้ดึงดูดคนที่มีศักยภาพสูงมาเป็นครู สร้างห้องเรียนที่ท้าทาย เด็กทุกคนสามารถเข้าถึงครูที่เก่งได้

การศึกษาจัดเป็นบริการสาธารณะที่รัฐจำเป็นต้องลงทุนสูง และลงทุนอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อสร้างอนาคตของประเทศ คำถามสำคัญคือรัฐมีหลักในการบริหารครูศึกษาของชาติอย่างไร (Governance in Teacher Education) ?

เท่าที่ผมติดตามการปฏิรูปการศึกษาของเรา ผมเห็นแต่ความเคลื่อนไหวที่เป็นเรื่องยิบย่อยไม่เชื่อมโยงกัน และยังไม่เห็นภาพรวมกลยุทธ์การศึกษาของชาติ วันนี้ผมจึงขอยกตัวอย่าง การบริหารครูศึกษาของสิงคโปร์ที่เป็นไปอย่างมีกลยุทธ์ และสร้างผลกระทบต่อการปฏิรูปภาพใหญ่ จากประสบการณ์เท่าที่ผมเคยอ่านมา

จากวิสัยทัศน์ผู้นำ เชื่อมโยงสู่ "ครูศึกษา" หัวจักรขับเคลื่อนการศึกษาของชาติ

ย้อนไปเมื่อปี 1997 "Siong Guan LIM" ดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวงศึกษาธิการ บริหารกระทรวงภายใต้นโยบาย "Thinking School, Learning Nation" เขาต้องการให้กระทรวงเป็นหน่วยงานที่สร้างสรรค์นโยบายที่มีประสิทธิภาพ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง จึงตั้งคำถามกับนโยบายเดิมและหาทางพัฒนาใหม่อย่างต่อเนื่องเริ่มแรก เขาเชื่อมโยงการทำงานของ 3 หน่วยงานสำคัญ คือ หน่วยผลิตครูของชาติ(ครูศึกษาของสิงคโปร์ National Institute of Education : NIE)

กระทรวงศึกษาธิการ และโรงเรียนเข้าด้วยกัน จากนั้นมีกลยุทธ์ที่น่าสนใจ คือ ให้ครูศึกษา หรือ NIE เป็นหัวจักรขับเคลื่อนการศึกษาชาติ โดยระบุผลลัพธ์ที่กระทรวงต้องการ เช่น ทำให้ครูสอนได้มีประสิทธิภาพที่สุด ทำให้เกิดภาวะผู้นำของโรงเรียน ใต้นวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน พัฒนาผลการเรียนรู้ของนักเรียนให้ได้ สร้างสรรค์นโยบายการศึกษาที่มาจากงานวิจัย (หากสังเกตจะพบวาทะสนวนใหญ่เป็นเรื่องของโรงเรียน)

มองจากสายตาผู้บริหารอย่างผม สิงคโปร์โดยกระทรวงศึกษาธิการ บริหารโดยให้ NIE เป็นหัวจักรสำคัญในการขับเคลื่อนระบบการศึกษา ดังนี้

- 1) เชื่อมโยงภารกิจของ NIE กับคุณภาพการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน
- 2) ผลักดันให้ NIE พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องด้วยการสร้าง "งานวิจัย" ที่จะตอบคำถามที่สำคัญในเรื่องการเรียน

การสอน และหาวิธีการที่จะให้การจัดการศึกษาของสิงคโปร์ดียิ่งขึ้น

3) สร้างองค์ความรู้ที่ได้จากงานวิจัยที่เป็นประโยชน์มหาศาลแก่การเรียนการสอนในห้องเรียนสิงคโปร์ เป็นประโยชน์ต่อครูโรงเรียน ที่สำคัญนักเรียน และเป็นข้อมูลสำคัญเพื่อประเมินและวางนโยบายของกระทรวง

จากเอกสารที่ผมอ่านมาพบว่ารัฐมิได้มอบเพียงภารกิจ กระทรวง บริหารการศึกษาและสนับสนุนงบประมาณจำนวนมหาศาลเพื่อผลักดันให้ "NIE เป็นสมอองในการพัฒนาการศึกษาของชาติ" ปี 2003-2012 งบประมาณที่กระทรวงให้สำหรับการวิจัยและพัฒนาในเรื่องดังกล่าว ประมาณ 144 ล้านดอลลาร์สิงคโปร์ (ประมาณ 3,600 ล้านบาท) คิดโดยเฉลี่ยก็ปีละ 400 ล้านบาทจึงทำให้มีการจัดตั้งหน่วยงานวิจัยเพื่อทำภารกิจสำคัญนี้ 3 หน่วยงาน ได้แก่ ศูนย์วิจัยเรื่องศาสตร์การสอนและการจัดการเรียนการสอน (Centre in Research Pedagogy and Practice : CRPP) ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์การเรียนรู้ (Learning Science Lab : LSL) และสำนักงานวิจัยการศึกษา (Office of Education Research : OER) เพื่อทำภารกิจสำคัญสรุปก็คือ มอบงาน แล้วสนับสนุนเงิน เพื่อพัฒนาคน สร้างความรู้เป็นหัวจักรขับเคลื่อนระบบการศึกษา

ด้วยกลยุทธ์ดังกล่าวทำให้เกิดผลกระทบอื่น ๆ อีกหลายเรื่อง เช่น คณาจารย์และนิสิตครูของ NIE ถูกพัฒนาอย่างรวดเร็ว กลายเป็นสถาบันครูศึกษาที่เป็นที่ยอมรับระดับโลก การจัดการเรียนการสอนเพื่อสร้างครูใหม่ของสิงคโปร์มีประสิทธิภาพสูงมีการพัฒนาครูประจำการอย่างต่อเนื่อง พัฒนาภาวะผู้นำของครูใหญ่ เป็นต้น

ความสำเร็จของสิงคโปร์ในวันนี้ รัฐบาลสิงคโปร์ลงทุนสูงและเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อสร้างอนาคตของประเทศมาตั้งแต่ปี 1997 โดยพยายามอย่างต่อเนื่องมาเกือบ 18 ปี รัฐบาลบริหารการศึกษาอย่างมีกลยุทธ์ เชื่อมโยงหน่วยงานสำคัญ คือ กระทรวง โรงเรียน และครูศึกษาเข้าด้วยกัน บนฐานคิดที่มาจากสมออง (งานวิจัย) ของครูศึกษา (NIE) เพื่อเป้าหมายเดียวคือ "การศึกษาคุณภาพสูงแก่เด็กสิงคโปร์ทุกคน"

สำหรับสิงคโปร์แล้ว รัฐบาลโดยกระทรวงศึกษาธิการรับเป็นเจ้าของ ผลักดันภารกิจสำคัญผ่านครูศึกษา แล้วประเทศไทย ใครควรเป็นเจ้าของเรื่องนี้เพื่อบริหารครูศึกษาให้เป็นไปอย่างมีกลยุทธ์

ที่มา [ประชาชาติธุรกิจออนไลน์ วันที่ 25 สิงหาคม 2558](#)